

אלרום לרצוח אותו, שכן שום חוטף לא היה רוצה להילכד כשהחטוף החי בידו, כי שם ישום פושע, אפילו ברור לו שייתפס במקום או במאוחר, אינו רוצה להיתפס במקום הפשע עם נושא הפשע בידיו. ממשלת תורכיה שיחקה משחק ציני ו מטופש בחייו של קונסול ישראל. חייו לא היו שחים בעיניה ולא כלום לעומת יוקרת הגנרלים התורכים עטורי המדליות. איש לא אמר עד כה דברים אלה לממשלת תורכיה. אבל הדברים חייביה להאמר, אפילו אם הם בניגוד לעמדתה של ממשלת ישראל.

"ישראל"

לא התערבה"

ר חלקה של ממשלת ישראל נופת לת אחריות קטנה לא פחות לרציחתו של אפרים אלרום, מנו של ממשלת תורכיה. שכן, מול משחק היוקרה הציני של הגנרלים התורכים, מול חוסר האחריות המשוע של הצעדים שנקטו, ניצבה ממשלת ישראל אדישה, חסרת-אונים, ממלאת פיה מים.

ממשלת ישראל היא ששלחה את אפרים אלרום כנציגה לאיסטנבול. על עצם ההגיון שבמינוי זה אפשר לומר דברים רבים. שכן (המשך בעמוד 20)

גל של זרי פרחים מכסה את קברו של אפרים אלרום, כשי מאחור מבכה אותו אלמנתו. הכתובת בתורכית על הזר משמאל נושאת את שמו של הגנרל פאיך טורון, האיש החזק של המישטר הצבאי בתורכיה, שמדיניותו ונוקשותו הובילו לרצוח.

האשם, הקורבן והאלמנה

חזרו בהם התורכים מאיום אוילי זה, הודיעו בצינורות התיקשורת כי אם ישחררו החוטפים את אלרום, לא יוחל עליהם עונש המוות. שימו לב איזו נדיבות: הם לא הבי טיחו להם מעבר לארץ זרה, כשם שעשו שלטונות קנדה לחוטפי הנספה המסחרי הי בריטי בקויבק; הם לא הבטיחו חנינה. בסך הכל הבטיחו להם חנינה ממוות. רק תמימים או תורכים מסוגלים להאמין שהבטחה מעין זו תשכנע קנאים לשחרר את האיש שחטפו. ואו, כשלמרות כל הסיפורים בעיתונות הישראלית על כוחה ותקיפותה של המשטרה התורכית, שלא לדבר על גבורתו של הצבא, הוכיחו השלטונות התורכיים אולטימם כללית בנסיונות לגלות את מקום המצאי של אל-רום — הם עשו את הצעד המכריע שחרץ למעשה את גורלו של אלרום למוות. הם הכריזו על עוצר כללי באיסטנבול לשם עריכת חיפושים מרובע לרובע, מבית לבית. קשה לנחש מה חשבו לעצמם הגנרלים הי תורכים שיזמו צעד זה. האם קיוו שהחוטפים ישחקו קלפים עם אלרום וימתינו לי רגע בו ייכנסו השוטרים למקום מחבואם? או שהאמינו שצעד זה יפחיד את החוטפים והם ימהרו לרוץ לתחנת המשטרה הקרובה יחד עם אלרום החי? למעשה אילצו שלטונות אנקרה את חוטפי

מי שפך את דמו?

